

நிலவியல் பண்பாட்டு நோக்கில் வையை: பரிபாடலை முன்வைத்து

5

Cultural Geography in Paripaadal : River Vaigai in Perspective**Vasanthi V**, Ph.D Research scholar, Bishop heber college, Trichy-17**வே. வசந்தி**, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி - 17ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-4583-9347>

DOI: 10.5281/zenodo.12707500

Abstract

In every landscape of the world, primitive man lived a life in harmony with nature. Then, as a result of creating the things necessary for his life from nature, he has reached the stage of cultural development as a civilized human race, different from other creatures. Since culture is adapted to the land structure where people lived, it is clear that culture found in a particular land is different from other lands because of the land structure in which it was formed. Also, it is significant that the culture differs from land to land, as the hilly Kurinji land is full of animals and birds, where 'hunting' is the primary occupation, and the field-based Marutha land is a plain, where 'farming' is the primary occupation. So it is clear that culture has been associated with the land system where man lives.

The Sangam literature, which records the ancient history of Tamil people, depicts the way of life of the Sangha Tamil people in association with the Tamil land they lived in. In those literatures, Tamil land is classified into five types of land namely Kurinji, Mullai, Marutham, Neythal and Paalai. Based on that, it is possible to learn about the natural environment in those lands and the way of life of the people that has evolved from it.

Among the Sangam literatures that describe the bond between nature and man, Paripaadal, which is placed as the fifth text, that elaborates the cultural history of Madurai, one of the cultural regions of South Tamilnadu. It is possible to know that there were three types of land in Madurai. They were located in Madurai as three lands namely Kurinji which is hilly, Mullai which is forest and Marutham which is river plain. All three types of land are mentioned in Paripaadal as Tiruparangunram, Thirumaliruncholaimalai and Vaiyai Aaru respectively. The natural resources of those lands have also contributed to the cultural development of Madurai.

Among them, the land structure of the Vaiyai River has been the primary factor for the social, political and economic development of Madurai. Therefore, the purpose of this article is to explore the Vaiyai land system and the water-based cultures that it created, using the approach of "cultural geography" which examines the relationship between people and the land as Paripaadal explains the land structure and its cultures of Madurai.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு நிலப்பரப்பிலும், தொடக்க கால மனிதன் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்துள்ளான். பின், அவ்வியற்கையிலிருந்து தன் வாழ்க்கைக்கு

தேவையானவற்றை உருவாக்கிக் கொண்டதன் விளைவாக, மற்ற உயிரினங்களிடமிருந்து வேறுபட்டு, நாகரீகம் பெற்ற மனித இனமாகப் பண்பாட்டு வளர்ச்சி நிலையை அடைந்திருக்கின்றான். அப்பண்பாடானது, அம்மக்கள் வாழ்ந்த நில அமைப்புக்கு ஏற்றவாறு அமைந்திருப்பதால், ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தில் காணப்படும் பண்பாடானது, மற்ற நிலங்களிலிருந்து வேறுபட்டு தோன்றுவதும், அதற்கு அது உருவான நிலஅமைப்பே காரணமாவதும் தெளிவாகிறது. மேலும், மலைப்பாங்கானக் குறிஞ்சி நிலத்தில் விலங்குகளும், பறவைகளும் நிறைந்து இருப்பதால் அங்கு “வேட்டையாடுதல்” முதன்மைத் தொழிலாகவும், வயல் சார்ந்த மருத நிலம் சமவெளிப் பகுதியாக உள்ளதால் அங்கு “வேளாண்மை” முதன்மைத் தொழிலாகவும் விளங்குவதால், அதன்வழி நிலத்துக்கு நிலம் பண்பாடு வேறுபடும் என்பதை அறியலாம். எனவே பண்பாடு என்பது மனிதன் வாழும் நில அமைப்புடன் இணைந்ததாகவே இருந்துள்ளது புலனாகிறது.

தமிழரின் தொன்மையான வரலாற்றினைப் பதிவு செய்துள்ள சங்க இலக்கியங்கள், சங்கத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை, அவர்கள் வாழ்ந்த தமிழ்நிலத்துடன் இணைத்தே காட்சிப்படுத்தியுள்ளன. அவ்விலக்கியங்களில், தமிழ் நிலமானது குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐவகை நிலங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனடிப்படையில், அந்நிலங்களிலுள்ள இயற்கைச் சூழலும், அதனால் உருவான மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும் குறித்து அறிந்து கொள்ள இயலுகிறது.

இயற்கைக்கும் மனிதனுக்குமானப் பிணைப்பை விவரித்துள்ள சங்க இலக்கியங்களுள், ஐந்தாவதாக வைக்கப்பட்டுள்ள பரிபாடல், தென் தமிழகத்தின் பண்பாட்டுப் பகுதிகளில் ஒன்றான, மதுரையின் பண்பாட்டு வரலாற்றினை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. அம்மதுரையில் மலை சார்ந்த குறிஞ்சி, காடு சார்ந்த முல்லை, ஆற்றுச்சமவெளி சார்ந்த மருதம் ஆகிய மூவகை நிலப்பகுதிகள் அமைந்திருந்தது. அம்மூவகை நிலப்பகுதிகளும் முறையே திருப்பரங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலைமலை, வையை ஆறு என்னும் பெயர்களில் பரிபாடலில் பாடப்பட்டுள்ளன. அதில் அந்நிலங்களின் இயற்கை வளங்களும், அங்கு நிலவிய பண்பாடுகளும் விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள், வையை ஆற்றின் நில அமைப்பானது, மதுரையின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முதன்மைக் காரணியாகத் திகழ்ந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே மதுரையின் நில அமைப்பையும், அதன் பண்பாடுகளையும் பரிபாடல் விளக்குவதால் மக்களுக்கும் நிலத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை ஆய்வு செய்யும் “பண்பாட்டு நிலவியல்” எனும் அணுகுமுறையை பயன்படுத்தி, வையை நில அமைப்பையும் அது உருவாக்கிய நீர் சார்ந்த பண்பாடுகளையும் ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

Keywords

பண்பாட்டு நிலவியல் (cultural Geography), நில அமைப்பு (landscape), நிலவியல் தீர்மானவாதம் (geographical determinism), புனல்விழா, இடவியல் ஆய்வு, நீரங்காடி

முன்னுரை:

உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு நிலப்பரப்பிலும் வாழும் மக்கள், அங்கு இயற்கையாக கிடைக்கும் வளங்களைப் பயன்படுத்தி நாகரீகமாக வாழ்வதற்கு பழகிக் கொண்டனர். அதுவே அவர்களது வாழ்க்கை முறையாகவும் திகழ்கின்றது. அவ்வாழ்க்கை முறையானது, அவர்கள் வாழும் குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதிக்குப் பொருந்துமாறு அமைந்திருப்பதால், அது இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டு தோன்றுகிறது. ஆகவே மக்களுக்கும் நிலத்திற்கும் உள்ள தொடர்பினை அப்பகுதியில் அமைந்துள்ள பண்பாட்டினைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ளலாம். அவ்வகையில், தமிழர்களின் வாழ்க்கை

முறையானது, தமிழகத்தின் நில அமைப்புடன் தொடர்புடையதாக விளங்குகிறது என்பதை தமிழின் தொன்மையானச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுவதால், சங்ககாலத்து நிலம் சார்ந்த பண்பாட்டு வளர்ச்சி நிலையை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதுபோல் பண்டைய வரலாற்றினைப் பேசும் சங்க இலக்கியங்களுள் ஒன்றான பரிபாடல், அக்கால மதுரையின் நில அமைப்பினையும், அதனால் உருவானப் பண்பாட்டினையும் எடுத்தியம்புகின்றது. அவ்வாறு பரிபாடல் குறிப்பிடும் மதுரையின் நில அமைப்புகளில் ஒன்றான மருத நிலத்து வையை ஆற்றின் நில அமைப்பு (landscape) குறித்தும், வையை சார்ந்து உருவான பண்பாடு குறித்தும் ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது..

பண்பாட்டு நிலவியல்:

தொடக்க காலங்களில் மனிதன் தான் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பில், இயற்கையாகக் கிடைத்த பொருட்களைப் பயன்படுத்தி வாழ்வதற்குக் கற்றுக் கொண்டான். அவ்வாறு கற்றுக்கொண்டதன் விளைவாக, முதலில் நாடோடியாக வேட்டையாடி வாழ்ந்தவன், பின் நிலையாக ஓரிடத்தில் தங்கி, இருப்பிடம் அமைத்தும், வேளாண்மை செய்தும், பண்பட்ட வாழ்க்கை முறையை உருவாக்கிக் கொண்டான். அதன் தொடர்ச்சியாகப் பொழுதுபோக்கு, கலைநுட்பம், சமயம், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள், அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரம் ஆகிய பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகள் தோற்றம் பெற்று, மனித சமுதாயம் வளர்ச்சியடைந்தது. அதனால் பண்பாடு என்பது மக்களின் முழுமையான வாழ்க்கை முறையைக் குறிக்கும் என்பது புலனாகிறது. அத்தகையப் பண்பாடானது நிலவியலுடன் தொடர்புடையதாக அமைந்துள்ளது. அதனால் தான், நிலவியலாளர்கள் பூமியின் நிலவியலை ஆராயும் பொழுது, அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாட்டையும் இணைத்தே ஆய்வு செய்கின்றனர். பின்னாட்களில் அம்முறையானது 'பண்பாட்டு நிலவியல்' என்னும் அணுகுமுறையாகத் தோற்றம் பெற்றுள்ளது. இதனை,

“ஒரு சுற்றுச்சூழலில் புதிதாகக் குடியமர்வோர் வந்து சேரும்போது கொண்டுவரும் கூறுகளையும், அப்பகுதியிலேயே காலம் காலமாக வாழ்ந்துவரும் மக்கள் அந்த சூழலோடு ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ள தகவமைப்புக் கூறுகளையும் ஆராயும் நோக்கில் மானிடப் புவியியல் அல்லது பண்பாட்டுப் புவியியல் பிரிவை பிரட்டிக் ரட்சல் தோற்றுவித்தார்”

(பக்தவத்சல பாரதி-2017: பக்- 57,58)

என்று மானிடவியல் அறிஞர் குறிப்பிடுவதின் வழி அறியலாம். அதனடிப்படையில், மனிதனுக்கும், அவன் வாழும் நிலப்பரப்பிற்குமானத் தொடர்பினை ஆராய்வதற்குப் 'பண்பாட்டு நிலவியல்' எனும் அணுகுமுறை துணை புரியும் என்பது தெளிவாகிறது.

நில அமைப்பு (landscape):

பண்பாட்டு நிலவியல் அணுகுமுறையின் கூறுகளில் ஒன்றான நிலமைப்பு என்பது புவியின் மேற்பரப்பில் காணப்படும் மலைகள், காடுகள், நீர்நிலைகள் (கடல், ஆறு, அருவி, சுனை, குளம்), மணல் பரப்புகள், தாவரங்கள், உயிரினங்கள் போன்ற இயற்கை கூறுகளையும், அவற்றால் உருவான மனித பண்பாட்டையும் உள்ளடக்கியதாகும். அந்நில அமைப்பானது நிலவெளி, நிலப்பரப்பு, இயற்கை அமைப்பு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இதனை,

“ஒரு நிலப்பரப்பு அதனுடைய அமைப்பினாலும், பண்பாட்டினாலும் உருவாகியிருப்பதைக் குறிப்பதே நிலவெளியாகும்”

(கார்ல் சாசர்- 1983: ப-321)

எனும் கருத்தின் வழியாக அறிந்து கொள்ளலாம். நிலவியல் அறிஞரான கார்ல் சாசர் குறிப்பிடும் நில அமைப்பானது, தமிழ் நிலத்தில், மலை சார்ந்த பகுதி குறிஞ்சி, காடு சார்ந்த பகுதி முல்லை, ஆற்றுச்சமவெளிப் பகுதி மருதம், கடல் சூழ்ந்த பகுதி நெய்தல், வறண்ட மணற்பரப்புள்ள வறட்சிப் பகுதி பாலை என்பனவாக ஐவகை நிலப் பிரிவுகளால் அமைந்துள்ளது. அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மையுடனும், ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனாகவும் விளங்குகின்றன. இத்தகைய அமைப்பு முறையை சங்க இலக்கியங்கள் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்க இலக்கியமும் நிலஅமைப்பும்:

தமிழரின் பண்டைய வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள சான்றாக விளங்கும் சங்க இலக்கியங்கள், ஐவகை நிலப்பிரிவுகளையும், அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் நிலம் சார்ந்த வாழ்க்கை முறையினையும் காட்சிப்படுத்தியுள்ளன. அதன் வழியாக சங்க மக்களின் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. எனவே அவ்விலக்கியங்கள் சங்ககாலத்து நில அமைப்பினையும், அதனோடு தொடர்புடைய மக்களின் வாழ்வியலையும் பேசுவதால், 'பண்பாட்டு நிலவியல்' அணுகு முறையில் அக்காலப் பண்பாட்டினை ஆராய்வதற்கு அவை நிலைக்களனாகவும் அமைகின்றன. இத்தகைய அணுகுமுறையின் இன்றியமையாமையினை,

“காலம், இடம் போன்றவை முக்கிய இடம் பெறும் சங்க இலக்கியங்களால் வரலாற்றுச் சம்பவங்களும் பருண்மையானச் சிறப்புக் கூறுகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன. அவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்களில் தொல்லியல், பண்பாட்டு நிலவியல் ஆகியவற்றின் கருத்தாக்கங்களைப் பயன்படுத்தி அணுகும் முறை இன்றியமையாதது”

(ஆ.தனஞ்செயன்- 2010: ப-33)

எனும் இக்கூற்றின் வழி அறிந்து கொள்ளலாம். அக்கருத்தானது, சங்க இலக்கியத்தில் 'பண்பாட்டு நிலவியல்' அணுகு முறையை மேற்கொள்வதன் தேவையை அறிவுறுத்துவதாக அமைகிறது.

மதுரையும் நில அமைப்பும்:

தமிழின் செவ்வியல் இலக்கியமான, சங்க இலக்கியத்துள் ஒன்றான 'பரிபாடல்' மதுரையின் பண்பாட்டு வரலாற்றை விவரிப்பதன் காரணமாக. தென் தமிழகத்தின் பண்பாட்டுப் பகுதிகளில் ஒன்றான மதுரையின், ஈராயிரம் ஆண்டு வரலாற்று தொடர்ச்சியை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியின் நிலவியல் தோற்றமானது, இயற்கைத் தோற்றம், பண்பாட்டு தோற்றம் எனும் இரு பகுதிகளை உள்ளடக்கியது என்று நிலவியலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர், அவ்விரு பகுதிகளில் காணப்படும் கூறுகளை வரலாற்று அறிஞர்கள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தியுள்ளனர்,

“இயற்கைத் தோற்றத்தில் அப்பகுதியின் தட்பவெட்பநிலை, நில அமைப்பு, நில வளம் முதலியவையும், பண்பாட்டுத் தோற்றத்தில் அதன் மக்கள், அவர்கள் வாழிடம், தொழில் போன்ற பல கூறுகள் ஆகியவையும் கூறப்படும்”

(தமிழக வரலாற்று குழுவினர்-1975:பக்-34,35)

அதனடிப்படையில், பரிபாடல் காலத்து மதுரையின் நிலவியல் தோற்றமானது, மலைப் பகுதியானக் குறிஞ்சியோடு தொடர்புடைய திருப்பரங்குன்றம், காடு சார்ந்த முல்லை பகுதியானத் திருமாலிருஞ்சோலைமலை, ஆற்றுச்சமவெளிப் பகுதியான மருத நிலத்து வையை ஆறு ஆகிய மூவகை நில அமைப்பினைக் கொண்டதாகவும் அவ்வமைப்பில் சீரான தட்பவெட்பம் நிலவியதால் அந்நிலப்பகுதிகள் பல்வேறு நீர், நில வளங்கள் நிறைந்ததாகவும் அமைந்திருந்ததைப் பரிபாடல்

குறிப்பிடுகின்றது. அதனால் அப்பகுதியின் இயற்கைச் சூழலையும் அதன் காரணமாக தோற்றம் பெற்ற பண்பாட்டினையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

திருப்பரங்குன்றம்:

மதுரையின் நிலப்பரப்புக்களில் திருப்பரங்குன்றம் எனும் பகுதி பல்வேறு இயற்கை வளங்கள் நிறைந்ததாக அமைந்திருந்தது. அக்குன்றில் நீர் நிறைந்த சுனைகள், கடம்ப மலர்கள், கொன்றை மலர்கள், வேங்கை மலர்கள், காந்தள் மலர்கள், கொடிகளிடத்து மலர்ந்த பல்வேறு மலர்கள் ஆகியவைக் கார்காலத்தைப் போன்று, வேனிற்காலத்தும் செழித்து வளர்ந்துள்ளதைப் பின்வரும் பரிபாடல் வரிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

“நீர் அயல் கலித்த நெரிமுகைக் காந்தள்

வார்குலை அவிழ்ந்த வள்ளிதழ் நிரைதொறும்

விடுகொடிப் பிறந்த மென்தகைத் தோன்றிப்

பவழத் தன்ன செம்பூத் தாஅய்க்

கார்மலிந் தன்றுநின் குன்று.....”

(பரி-14:13-17)

அவ்வாறு பல்வேறு இயற்கை வளங்களைக் கொண்டிருந்த திருப்பரங்குன்றத்தின் இயற்கைச் சூழல் மதுரையின் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு ஏற்புடையதாக இருந்துள்ளது தெளிவாகிறது.

திருமாலிருஞ்சோலை:

பரிபாடலில், இருங்குன்றம் என்று அழைக்கப்படும் திருமாலிருஞ்சோலையில், குறிஞ்சியும் முல்லையும் ஆகிய இருநிலப்பகுதிகளும், ஒன்றோடொன்று இணைந்துள்ளதாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அக்குன்றம் குறிஞ்சிக்குரிய சுனை, அருவி, கடம்பு, வேங்கை, மந்தி, மயில் போன்றவையும், முல்லைக்குரிய முல்லை மலர், காட்டாறு (சிலம்பாறு), சோலை, குழல் போன்றவையும் ஆகிய இரு நிலத்து பொருட்களும் இணைந்த நில அமைப்பாக விளங்கியுள்ளது. (பரி-15:19-23,30-32,38-41)

“சிலம்பாறு அணிந்த சீர்கெழு திருவின்

சோலையொடு தொடர்மொழி மாலிரும் குன்றம்”

(பரி-15:22,23)

இவ்வரிகள் இருங்குன்றில் ஆரவாரத்துடன் வரும் சிலம்பாற்றினைக் குறிப்பிடுகின்றன. அத்தன்மையுடைய சிலம்பாறு அழகு செய்யும் இருங்குன்றம் என்பது திரு என்னும் சொல்லோடும், சோலை என்னும் சொல்லோடும், மாலிரும்குன்றம் என்னும் சொல் இணைந்து தொடர் மொழியாகிய ‘திருமாலிருஞ்சோலைமலை’ என்னும் பெயரினைக் கொண்டதாகும். (சாரங்கபாணி- 2003: ப-220), அப்பெயரினைக் கொண்டே, திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்பது குறிஞ்சியும் முல்லையும் இணைந்த வளம் மிக்க பகுதியாக இருந்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

அவ்வாறாக திருப்பரங்குன்றமும், திருமாலிருஞ்சோலைமலையும் இயற்கை வளங்கள் மிகுந்த சூழலமைப்பைப் பெற்றிருந்ததால், அவை மதுரையின் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு காரணமாயிருந்தன என்பதைப் பரிபாடல் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

வையை நில அமைப்பு:

உலகிலுள்ள அனைத்து நாகரீகமும் ஆற்றுச் சமவெளியை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பது வரலாற்று அறிஞர்களின் கருத்தாக உள்ளது. அத்தகைய ஆற்றுச் சமவெளியின் சிறப்பினை,

“சமுதாய அமைப்பு முழுவதையும் மாற்றி அமைக்கக்கூடிய முக்கிய பொருளாதார வளர்ச்சியானது ஆற்றுப்படுகையின் நீர்ப்பாசனம் மிக்க சமவெளிப் பகுதியில் தான் தோன்றுவது சாத்தியம்” (கார்த்திகேச சிவத்தம்பி-2010:ப-19)

எனும் இக்கூற்றின் வழி அறியலாம். அவ்வகையில் மதுரை நகரின் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு, வையையின் வளம்மிக்க ஆற்றுப்படுகைக் காரணமாவது விளங்குகிறது. அத்தகைய வையையின் தோற்றம் குறித்தும் அதன் வளங்கள் குறித்தும் பரிபாடல் எடுத்துரைக்கின்றது.

மலையில் பெய்த பெருமழைக் காரணமாக, அங்குள்ள அருவிகளில் நீர் பெருகி மலையிலுள்ள வளங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு, வையை எனும் ஆற்றுடன் கலந்து, மதுரையை நோக்கி, பெருவெள்ளமாகப் பாய்ந்துவரும் வையை வளமிக்க ஆறாக விளங்கியுள்ளதைப் பரிபாடல் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது.

“வரை வரை தொடுத்த வயங்குவெள் ளருவி

.....

பெயலாற் பொலிந்து பெரும்புனல் பலநந்த

நலன்தந்த நாடணி நந்தப் புலன் நந்த

வந்தன்று வையைப் புனல்”

(பரி-7:4, 8-10)

இப்பாடல் வரிகள், அருவி நீர் பெருகிப் பல நீரோட்டத்துடன் கூடி வையையில் கலந்து வெள்ளமாகப் பாய்ந்து ஓடியதால், உயிர்களுக்கு நலமும், மென்புலமான மருதம், வன்புலமான முல்லை, குறிஞ்சி ஆகிய மூவகை நிலங்களுக்கு வளமும் பெருகும்படியாக இருந்துள்ளது. (சாரங்கபாணி-2023: ப-124) என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதனால் வையையின் தோற்றமும் அதன் வளமும் குறித்து அறிய இயலுகிறது. மேலும், பாரத நதிகள் குறித்து ஆய்வு செய்த ராதாகிருஷ்ணன் பிள்ளை, வையை ஆற்றின் தோற்றம் குறித்து,

“வையை ஆறு, மதுரை மாவட்டத்தின் தென்மேற்கே தொடங்கி வடகிழக்கு பகுதி வரை பரவியுள்ள வருட நாட்டு மழை தொடரின் பள்ளத்தாக்கில் உற்பத்தியாகிறது. பழனி மலையில் மேற்கில் தோன்றும் வராக நதியும், கொடைக்கானலில் உள்ள பாம்பாறும், வத்தலக்குண்டு வழியாக பாயும் மஞ்சள் ஆறும் ஆகிய இவை அனைத்தும் ஆண்டிப்பட்டி மலை, நாகமலைகளின் வடக்குச் சரிவாக பாய்ந்து வரும் வையுடன் கலக்கின்றன”

(ராதாகிருஷ்ணன் பிள்ளை- 2013: பக்-16,17)

என்பதாக விவரித்துள்ளார். அதன் வழியாக, பரிபாடல் காலத்து புலவர்கள் குறிப்பிட்ட வையையின் தோற்ற காட்சியானது, அப்புலவர்களின் ஆய்ந்தறிந்து விளக்கும் தன்மையைப் புலப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

அவ்வாறாக மதுரையை வந்து சேர்ந்த, வெள்ள நீரானது தான் கொணர்ந்த வளங்களையெல்லாம், மதுரையின் வையை கரையிடத்தே சேர்த்துள்ளது.அத்தகைய அப்புது வெள்ளத்தினைக் கொண்டாடுவதற்காக, மதுரை மக்கள் விரைந்து சென்று நீராடியுள்ளனர். (பரி-20:12-26), பொதுவாக வெள்ளநீரானது அதன் வேகம் காரணமாகத் தன்னெதிர் கண்டதையெல்லாம் அடித்துக்கொண்டு செல்லும் இயல்புடையது. அதற்கு மாறாக, வையை ஆறு தன்னைக் கொண்டாடி மகிழ வரும் மக்களைத் தன் போக்கில் இழுத்துச் செல்லாமல், அவர்கள் நீராடி மகிழ்வதற்கு இடம் கொடுத்துள்ளது வியப்பினை ஏற்படுத்துகிறது.

மேலும் தான் மலையிலிருந்து கொண்டு வந்த பொருட்களையெல்லாம் வையை கரையிலுள்ள திருமருதமுன்றுறை எனும் துறையிடத்தே, கொண்டுவந்து குவித்துள்ளதைப் பரிபாடல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இக்காட்சியை,

“வேய்பயில் சோலை அருவி தூர்த்தரப்

பாய்திரை உந்தித் தருதலான்

=====

திருமருத நீர்ப்பூந் துறை”

(பரி-11: 23,24,30)

இப்பாடல் வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

பின் வையை மதுரையை அடைந்ததும், ஆற்றில் நீர் பெருக்கம் ஏற்பட்டு, அதன் கரைகள் உடைகின்றன. அந்நிகழ்வானது பரிபாடலிலும், திருவிளையாடற்புராணத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனை

“புரைகெழு சையம் பொழிமழை தாழ

நெரிதருஉம் வையைப் புனல்”

(பரி-11:14,15)

“திரைச்சிறை உடைத்தன்று கரைச்சிறை”

(பரி-6:23)

“.....நீர்கரை சுமந்தொ துக்கிவரும் ஓதநீர்ப்

பொருங்க தத்தினை யடக்கு வீரென அமைச்சரும் தொழுது போயினார்

(திருவிளையாடற் புராணம்-2992)

எனும் இப்பாடல் வரிகள் வெளிக்காட்டுகின்றன.

அவற்றிலிருந்து வையை புதுவெள்ளத்தை மக்கள் கொண்டாடுவதும், அவ்வெள்ளம் துறையிடத்தே பல்வேறு பொருட்களைச் சேர்ப்பதும், நீர் பெருக்கம் காரணமாக கரை உடைவதும் ஆகிய அந்நிகழ்வுகளினால் வையையின் நீரோட்டத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது தெளிவாகிறது. ஆகவே வையையின் புது வெள்ளத்தை மக்கள் கொண்டாடுவதற்கு வழிவகை செய்யும் விதமாக அதன் சூழலமைப்பு, இயற்கையாகவே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும் .

வையையின் சூழல் அமைப்பும் காரணமும்:

அக்கால இலக்கியங்கள், அன்றைய நிலவியல் சூழலைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது என்பதால், பரிபாடல் குறிப்பிடும் வையையின் நில அமைப்பினையும், அது மதுரையை அடையும் பொழுது ஏற்பட்டுள்ள மாற்றத்தையும் இனங்காண முடிகிறது. அம்மாற்றத்திற்கு மதுரையின் நிலவியல் அமைப்பு காரணமாக உள்ளதைச் செயற்கைக்கோள் உதவியுடன் வரலாற்று அறிஞர் ஆர். பாலகிருஷ்ணன் தன் நூலில், இடவியல் ஆய்வு எனும் அறிவியல் முறைப்படி அதற்கானத் தரவுகளைத் தந்துள்ளார். அதன் வழியாக, வையை ஆற்றின் நீரோட்டமானது, மலையிலிருந்து வேகமாகக் கரை புரண்டு பாய்ந்தோடி வந்து, மதுரையை அடையும் பொழுது சமவெளியைச் சந்திக்கிறது என்றும், அச்சமவெளிக்கு மதுரையின் நிலவியல் சாய்வு குறைவாக இருப்பதே காரணம் என்றும், அவ்வறிஞர் குறிப்பிடுவதால் வையையின் நீரோட்ட வேகத்தை அறிய இயலுகிறது.

மேலும், வையை தான் தோன்றும் இடத்திலிருந்து நிலச்சாய்மானத்தின் துணைக்கொண்டு, கீழ்நோக்கி வருகிறது. மதுரையில் அச்சாய்மானம் குறைந்து, சமநிலையை அடைந்து தட்டையாகிறது.

அதனால் வையையின் வேகம் குறைந்து கிட்டத்தட்ட ஓடாநிலையை அடைகிறது. அவ்வாறான மதுரையின் சமவெளியைக் காட்டும் வையையின் உயர வீழ்ச்சிக்கானத் தரவுகள் கீழ்வருமாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. (ஆர். பாலகிருஷ்ணன்-2022:பக்-65, 66)

வையையின் தோற்றப்புள்ளி முதல் கடல்வரை

- நீளம் (தொலைவு)-295 கி.மீ (ஏறக்குறைய)
- உயரம் - 1210 மீட்டர் (ஏறக்குறைய)

வையையின் தோற்றப்புள்ளி முதல் மதுரைவரை

- நீளம் (தொலைவு)-164 கி.மீ (ஏறக்குறைய)
- உயரம் (வீழ்ச்சி) - 1082 மீட்டர் (1210-1082= 128 மீ)

மதுரையிலிருந்து கடல்வரை

- நீளம் (தொலைவு)-130 கி.மீ
- உயர வீழ்ச்சி - 128 மீட்டர்

இத்தரவுகளிலிருந்து, வையையானது மதுரையை அடையும் பொழுது, அதன் உயர வீழ்ச்சி குறைவதையும் அதற்கு மதுரையின் நிலவியல் சாய்வு காரணமாவதையும் அறியலாம். அச்சாய்வானது மதுரையைச் சமதளப் பகுதியாக மாற்றியதனால் வையையின் உயர வீழ்ச்சி, மதுரையை அடையும் பொழுது குறைந்து, ஆற்றின் வேகம் தடைபட்டு தேக்க நிலையை அடைகிறது. அக்காரணங்களால் மதுரை மக்கள் வையையைக் கொண்டாட முடிந்துள்ளது என்பதை இடவியல் ஆய்வின் வழியாக விரிவாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

நிலவியல் தீர்மானிக்கும் பண்பாடு:

ஒவ்வொரு நிலப்பரப்பிலும், காணப்படும் இயற்கைத் தோற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு, அங்கு வாழும் உயிரினங்கள் இயற்கையோடு தகவமைந்து தொடர்ந்து வாழ்கின்றன. அது, அவைகளின் வாழ்க்கை முறையினை மாற்றி அமைக்கின்றது. அந்நிலப்பரப்பில் வாழும் மனிதனின் வாழ்க்கையிலும் அதன் நிலஅமைப்பு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. அதனால் மனிதனின் வாழ்க்கை முறையானது, ஒவ்வொரு நில அமைப்பிலும் (landscape) வேறுபட்டு தோன்றுகிறது. அதற்கு அந்நிலங்களில் காணப்படும் இயற்கை சூழல் அமைப்பே காரணமாகின்றன. அதனை “இயற்கையின் சூழ்நிலை மனித வாழ்வினை மாற்றுகின்றது” (மு.வரதராசன்-2018:ப-26) எனும் கருத்தானது தெளிவுபடுத்துகின்றது. அதன் வழியாக ஒவ்வொரு நில அமைப்பிலும் பல்வேறு விதமான இயற்கைச்சூழல் இருப்பதனால் அதன் தாக்கம் மனித வாழ்விலும் வெளிப்பட்டு, நிலத்திற்கு நிலம் பண்பாடு மாறுபட்டு அமைந்துருப்பது தெளிவாகிறது. எனவே குறிப்பிட்ட நில அமைப்பு அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கு காரணமாகிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

அவ்வாறு மனிதன் வாழும் நில அமைப்பே, அவனது வாழ்க்கை முறையானப் பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்னும் கோட்பாட்டிற்கு ‘நிலவியல் தீர்மானவாதம்’ (Geographical Determinism) அல்லது சுற்றுச்சூழல் தீர்மானவாதம் (Environmental Determinism) என்று நிலவியல் அறிஞர்கள் பெயரிட்டுள்ளனர். அத்தீர்மானவாதம் குறித்து ஹார்சோம் என்னும் அறிஞர் பின்வருமாறு விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

“சுற்றுச்சூழலியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தீர்மானவாதம் ஆகியவை அறிவியல் காரணிகளாக

அளவீடு செய்வதற்கும், சமுதாயத்தில் ஏற்படும் தாக்கங்களை அறிந்து கொள்வதற்கும் உதவுகிறது”
(கட்டுரை: ஜெரால்ட். சி. ஹார்டின்-2009: ப-10)

இக்கூற்றின் வழியாக, ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியின் பெரும்பான்மையானப் பண்பாட்டைத் தீர்மானிப்பதில் நில அமைப்பு முதன்மைக் காரணியாக உள்ளது என்பதனைத் தெள்ளதின் அறிய இயலுகிறது. அத்தீர்மானவாதக் கோட்பாடே, ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ் நிலத்தில், தொல்காப்பியரால் திணைக் கோட்பாடாகக் கருத்துருவாக்கம் பெற்றிருந்தது என்பதைத், தமிழின் முதல் இலக்கண நூலானத் தொல்காப்பியத்தின் வழியாக அறிந்து கொள்ளலாம். அக்கோட்பாட்டில் மனிதனின் வாழ்க்கைமுறையைத் தீர்மானிக்கும் நிலமும், காலமும் முதற்பொருளாகவும், அந்நிலத்திலுள்ள உயிருள்ள பொருளும் உயிரற்ற பொருளும் கருப்பொருளாகவும், மக்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் உரிப்பொருளாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனை,

“முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்”

(தொல்.பொருள்: நூற்-4)

“தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ

அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப”

(தொல். பொருள்:நூற்-20)

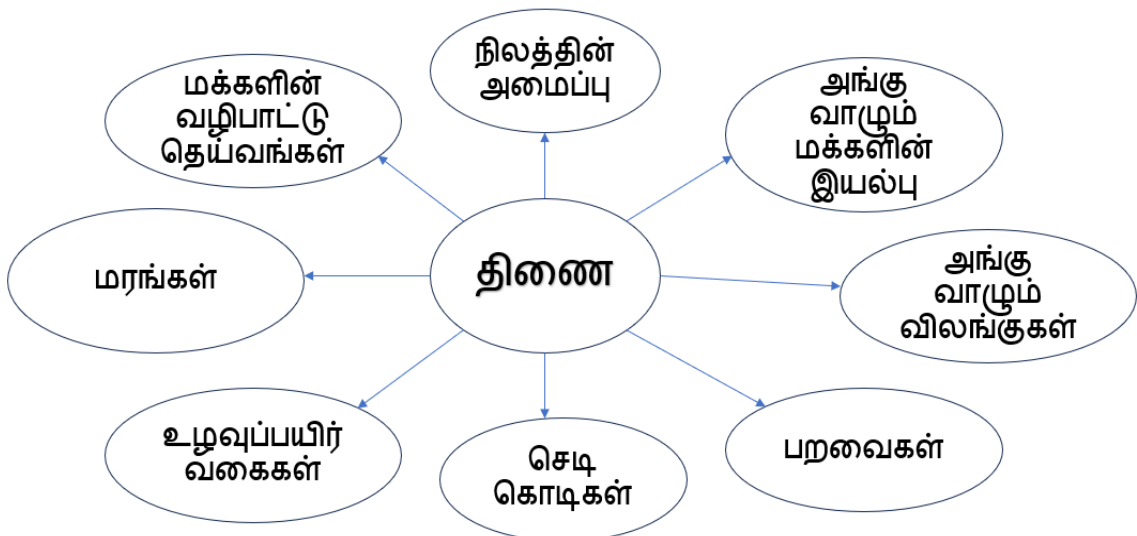
“புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்கல்

ஊட லவற்றி னிமித்த மென்றிவை

தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே”

(தொல். பொருள்:நூற்-16)

இந்நூற்பாக்களின் வழியாக அறிய முடிவதால், அத்திணைக் கோட்பாட்டை விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. அக்கோட்பாடு குறித்து, “தாம் வாழும் நிலத்தின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு, மக்களின் வாழ்க்கை முறையும், பண்பாடும் அமையும்” என்று வரலாற்று அறிஞரான கே.கே. பிள்ளை விளக்குவது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், அவர் ‘திணை’ என்னும் சொல், நிலத்தோடு தொடர்புடைய பலபொருள் கொண்டதைக் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். (கே.கே.பிள்ளை-2023: பக்- 125,126)

மேற்கூறியவாறு, தமிழ் அறிஞர்களின் அக்கருத்துக்களால், தீர்மானவாதமும் திணைக்கோட்பாடும் ஒன்றோடொன்று ஒப்புமைக் கொண்டுள்ளதை அறிய இயலுகிறது. அதனடிப்படையில், பரிபாடல் குறிப்பிடும் மதுரையின் மூவகை நில அமைப்புகளுள் வையையின் சூழலமைப்பானது அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கையில், தனித்த பண்பாடு உருவாக முதன்மைக் காரணியாக இருந்துள்ளதைப் பின்வரும் பகுதி விளக்குகின்றது.

வையையும் தமிழர் பண்பாடும்:

மதுரையின் நிலவியல் தோற்றம், வையையின் வேகத்தை குறித்து, மக்கள் கொண்டாடுவதற்கு ஏற்ற சூழலை ஏற்படுத்துகின்றது. அதனால் வையையின் வரவை மக்கள் திருவிழாவாகக் கருதி, அவ்விழாவிற்குரிய ஆடை, அணிகலன்களை அணிந்து கொண்டும், புகை, பூ ஆகிய வழிபாட்டுப் பொருட்களுடனும், அவ்விழாவினைக் கொண்டாடி மகிழ், வையை நோக்கிச் சென்றுள்ளனர். அக்காட்சியானது, மதுரையின் மருத நிலத்து வையை ஆற்றின் சூழலமைப்பு, பரிபாடல் காலத்து மதுரையில், 'புனல் விழா' எனும் பண்பாட்டைத் தோற்றுவித்துள்ளது என்பதைப் படம்பிடித்து காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

“புகை பூ அவி ஆராதனை அழல்பல ஏந்தி

நகை அமர் காதலரை நாளணிக் கூட்டும்

வகைசாலும் வையை வரவு”

(பரி-6:11-13)

எனும் இப்பாடல் வரியிலுள்ள ‘நாளணி’ என்பது திருவிழாக் காலங்களில் சிறப்பாக அணிந்து கொள்ளும் ஆடை, அணிகலன்களைக் குறிக்கிறது (பொ.வே சோமசுந்தரனார் - 1964: ப- 82) என்பதால், மதுரை மக்கள் வையை வரவை ‘புனல் விழா’வாக கொண்டாடியுள்ளது தெளிவாகின்றது. அத்தகைய புனல்விழா என்பது பண்டைக்காலந்தொட்டு நிகழ்ந்து வரும் தமிழரின் தனித்தப் பண்பாடாகும். ஏனெனில் நிலத்தை வளமாக்கும் ஆறுகள், மக்களின் மகிழ்ச்சிக்குரிய புனலாட்டிற்கும் பயன்படுவதால், அதை தெய்வமாக எண்ணி மக்கள் கொண்டாடி மகிழ்ந்துள்ளனர், அத்தகைய அப்புனலாட்டினைத் தொல்காப்பியரும்,

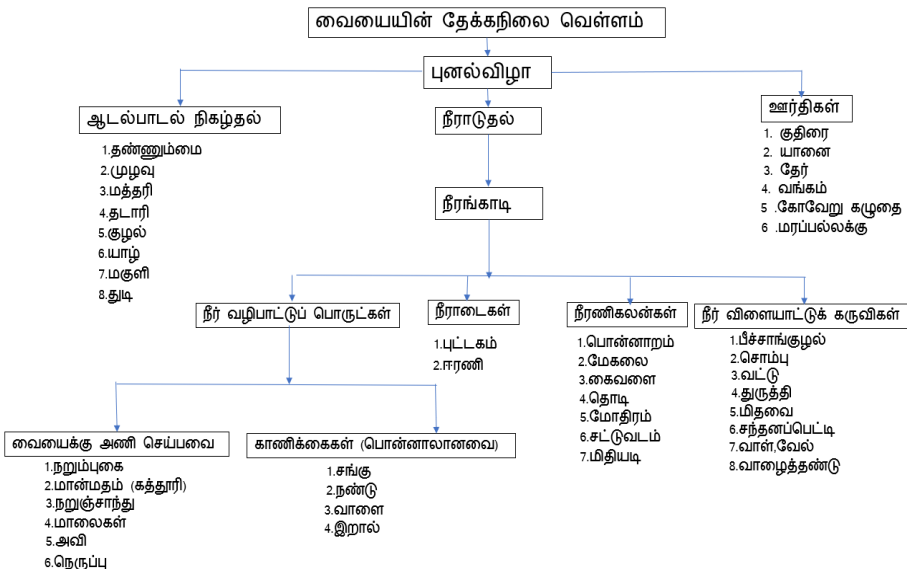
“யாருங் குளனும் காவும் ஆடி”

(தொல். பொருள்:நூற்:189)

எனும் நூற்பா வழி, இன்ப விழாவிற்கு ஆறு பயன்பட்டுள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

அதனால், மதுரை மக்களும் வையை ஆற்றினைத் தெய்வமாகக் கருதி கொண்டாடி

மகிழ்ந்துள்ளனர் என்பதை அறிய இயலுகிறது.

நீராடைகளும் அணிகலன்களும்:

வையை வரவை அறிந்ததும், மதுரை மக்கள் மிகுவிருப்பத்துடன் புனலாடுவதற்காகக் கூட்டம் கூட்டமாக விரைந்து சென்றுள்ளனர். அவ்வாறு செல்லும்போது, கைவளை, மோதிரம் தலையணி, மேகலை, காஞ்சி, வாகுவலையம் (தோள்வளை) போன்ற அணிகலன்களை அணிந்து சென்றுள்ளனர். (பரி-6:45-47) மேலும் பூக்களைச் சூடியும் அகில் சாந்து, வாசனைத் தைலம் பூசியும் (பரி-12:14-19), புட்டகம், ஈரணி ஆகிய நீராடைகள் அணிந்தும் (பரி-12:17,6:28) மெல்லிய நூலால் செய்த தாளித்ததை எனும் மிதியடியை அணிந்தும் (சாங்கபாணி-2023:ப-162) விரைந்து சென்று மகிழ்வுடன் நீராடியுள்ளனர் என்பதால், அக்கால நீராடும் ஆடை, அணிகலன்கள் குறித்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

“புட்டகம் பொருந்துவ புனைகு வோரும்

கட்டிய கயில்அணி காழ்கொள் வோரும்

வாச நறுநெய் ஆடி”

(பரி-12:17-19)

எனும் இவ்வையை பாடல் அடிகள் நீராடும் ஆடை அணிகலன்கள் குறித்து எடுத்துரைக்கின்றன.

ஊர்திகளும் மக்களும்:

புது வெள்ளத்தில் நீராடுவதற்கு விரைவாகச் செல்ல வேண்டுமென்று விருப்பம் கொண்ட மக்கள், பல்வேறு வண்டிகளில் ஏறி விரைந்து சென்றுள்ளனர். அம்மக்கள் குதிரையும் தேரும் யானையும் தேரும், கோவேறு கழுதையும் ஆகிய வண்டிகளிலும் (பரி-22:24) மரப்பல்லக்கிலும் (பரி-10:15-17) எருது பூட்டிய வங்கம் (பரி-20:17) மணிக்கட்டிய நெடுந்தேர் முதலிய வண்டிகளிலும் ஏறி நீராடுவதற்காக விரைந்து சென்றுள்ளனர். அதனை,

“பிடிமேல் அன்னப் பெரும்படை அனையோர்

கடுமா கடவுவோரும் களிறுமேல் கொள்வோரும்

வடிமணி நெடுந்தேர் மாமுள் பாய்க்குநரும்

விரைவு விரைவு மிகைமிகை ஈண்டி”

(பரி-12:27-30)

இப்பாடல் அடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. அதனால் வையைக்கு செல்ல மக்கள் பயன்படுத்திய ஊர்திகள் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

நீர் விளையாட்டு கருவிகள்:

மதுரை மக்கள் புனல் விழாவில் நீராடுதலோடு, நீர் சார்ந்த விளையாட்டுக்களையும் விளையாடியுள்ளனர். அவ்வாறு விளையாடும் பொழுது பீச்சாங்குழல், கொம்பு, வட்டு, துருத்தி, சந்தனக் கலவைப்பெட்டி போன்ற கருவிகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மேலும் வாழைத்தண்டின் துணையுடன் நீரில் நீந்தும் பயிற்சியையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். (பரி-11:106) மிதவையில் சென்றும் புனல்விழாவைக் கொண்டாடியுள்ளனர். அவ்வாறாக மக்கள் வையையில் விளையாடுவதால் அம்மக்களின் வாழ்க்கைமுறை மேம்பட்டுள்ளது தெளிவாகிறது.

கொம்பு - பனி நீர் நிறைந்தது - “நீர்மணக் கோட்டினர்”

துருத்தி - புழு கு நீர் நிரப்பியது - “நெய்ம்மாண் சிவிறியர்”

மிதவை - வெள்ளிய நெட்டியால் செய்யப்பட்ட தெப்பம் - “வெண்கிடை மிதவையர்”

(பரி - 6:34,35)

பீச்சாங்குமல் - இரத்தம் போன்ற தூயநீரை எக்கும் கருவி - “நெய்த்தோர் நிற அரக்கின் நீர் எக்கி”

சந்தனக்கலவைப் பெட்டி - முத்து போன்ற பணிநீரோடு கலந்த சந்தனம் நிறைந்தது - “முத்து நீர்ச் சாந்தடைத்த மூஉய்” (பரி-10:12,13)

வட்டு - அரக்கு நீர் அடக்கியது - “வண்ண நீர் கரந்த வட்டு”

வாள்,வேல் - நெட்டியாலான வாள்,வேல் - “வெள்வாள் விதிர்போர் மிளிர் குந்தம் ஏந்துவோர்” (பரி-11: 55, 50)

என்பதான அக்கருவிகள் நீர் விளையாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன (சோமசுந்தரனார் - 1964:ப-84),(சாரங்கபாணி-2023:162,180) மேலும் பல்வேறு வகையான விளையாட்டுக்கள் வையையில் விளையாடப்பட்டுள்ளதைப் பின்வரும் நிகழ்வுகளால் அறிய இயலுகிறது.

- துருத்தியால் நீரை தூவும்பொழுது, கண்களை மூடிக்கொண்டு மகளிர் விளையாடுதல்
- வாழைத்தண்டின் துணைகொண்டு நீந்தி விளையாடுதல்
- தாழைமலரின் பொடியை வையையில் தூவுதல்
- தோனியில் ஏறி அதை நீரில் செலுத்துதல்
- நீரோடும் திசைக்கு எதிர் திசையில் நீந்துதல்
- பெண்கள் சிறு வீடு கட்டி சிறுசோறு சமைத்தல்
- மைந்தர் சிலர் சிறு சோறு கேட்க மகளிர் சோறு போட மறுத்தல்
- அதனால் ஏமாற்றமடைந்த மைந்தர் அம்மகளிரின் பந்து கிழங்கு போன்றவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வையையில் பாய்ந்து விளையாடுதல்

என்பனவாக மகளிரும் ஆடவரும் பல்வேறு வகையான நீர் விளையாட்டுகளை விளையாடினர்(பரி-10:100-108) என்று கரும்பிள்ளை பூதனார் பட்டியலிட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறாக சங்க மக்களின் நீர் விளையாட்டினையும், அதற்கானக் கருவிகளையும் பரிபாடல் விரிவாக விவரிப்பதால், அக்கால மக்கள் நீர் விளையாட்டிற்கென்றே தனித்தக் கருவிகளை உருவாக்கியுள்ளதையும், அவற்றைக் கொண்டு விளையாடி பொழுதுபோக்கியுள்ளதும் ஆகிய நிகழ்வுகளை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

வாழ்த்தும் வழிபாடும்:

தெய்வத்தை வாழ்த்துவதும் வழிபடுவதும் தமிழ் மக்களின் இயல்பாகும். அதனை, “நாட்டின் அனைத்து வளங்களும் செழித்து வளர மழையும், ஆறும் அடிப்படை காரணமாக இருப்பதால், அவை பண்டைய மக்களால் தெய்வமாக போற்றப்பட்டு கொண்டாடப்பட்டுள்ளது” (சாரங்கபாணி-1977: ப-197) எனும் கருத்தின்வழி அறியலாம். அக்கருத்தாக்கம் வையை ஆற்றுக்கும் பொருந்துவதாக அமைகிறது. அதனால்தான் மதுரை மக்களும், வையை தெய்வமாகக் கருதி வழிபட்டுள்ளனர். அத்தகைய வையையானது உயிர்களைப் பசியின்றி வாழ வைக்கும் தன்மைக் கொண்டது என்பதால், அதற்கு சுற்றத்தாரோடு கூடி விருந்து செய்து, அதன் வளம் குன்றாமல் என்றும் நிலைத்திருக்க

வேண்டுமென்று வாழ்த்தியுள்ளனர். மேலும், நீர்வாழ் உயிரினங்களான நண்டு, இறால் மீன், வாளை மீன், சங்கு ஆகியவற்றைப் பொன்னால் உருவம் செய்து, வையையில் இட்டு, அதனை விளைக! பொலிக! என்று வாழ்த்தியும் (பரி-10: 85, 86), மாலை, சாந்து, கத்தூரி, அணிகலன்கள் ஆகியவற்றை வையைக்கு அணி செய்தும் (பரி-10: 92, 93) அவி மற்றும் நெருப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு ஆராதனை செய்தும் (பரி-6:11), தொழுதும் (பரி. திர-2: 79) வழிபட்டு மகிழ்ந்துள்ளனர் என்பது அவர்களின் வழிபாட்டு முறைகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன .

“வருந்தாது வரும்புனல் விருந்துஅயர் கூடல்

அரும்கறை அறைஇசை வயிரியர் உரிமை

ஒருங்குஅமர் ஆயமொடு ஏத்தினர் தொழுவே”

(பரி-10:129-131)

எனும் இவ்வரிகள் மக்கள் வையையை வழிபட்ட முறையைக் காட்டுகின்றன. அவ்வாறான வழிபாட்டு முறைகள், அக்கால மக்களின் இயற்கையை வழிபடும் சமய நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் விதமாக அமைகின்றன.

ஆடலும் பாடலும்:

வையையில் நீராடிய மக்களுள் சிலர், கரையிலிருந்து ஆடல் பாடலுடன் கூடிய இசை நிகழ்ச்சியை நடத்தியிருக்கின்றனர். அந்நிகழ்ச்சியில் பாணர்கள் மருதப் பண் இசைக்க, மக்கள் அப்பாணர்களைத் தொடர்ந்துப் பாடிப் பின் புனலாடச் சென்று மகிழ்ந்துள்ளனர். அந்நிகழ்வினை

“திருமருத முன்துறை முற்றம் குறுகித்

தெரிமருதம் பாடுப பிணிகொள்யாழ்ப் பாணர்

பாடிப் பாடிப் பாய்புனல்”

(பரி. திர-2: 72-74)

எனும் இவ்வரிகள் வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றன. மேலும் புல்லாங்குழல், முழவு, மத்தரி, தடாரி, தண்ணும்மை, மகுளி (பரி-12:40,41) துடி (பரி-22:42) போன்ற இசைக்கருவிகளைக் கொண்டு இசைத்தும், அதற்கேற்றாற்போல் ஆடியும் மக்கள் வையையைக் கொண்டாடியிருப்பது அக்கால இசை நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து கொள்ளும் விதமாக விளங்குகின்றன.

நீரங்காடியும் வையையும்

புனல்விழாவிற்கு செல்லும் மக்கள், அவ்விழாவிற்குரிய பொருட்களை, அங்கிருந்த நீர் விழாவிற்கானப் பொருட்களை மட்டும் விற்பனை செய்யும் அங்காடியிலிருந்து வாங்கிச் சென்றுள்ளதைப் பின்வரும் பாடலடிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

“நீரணி கொண்டன்று வைகை யெனவிரும்பித்

தாரணி கொண்ட உவகை தலைக்கூடி

ஊரணி கோலம் ஒருவர் ஒருவரின்

சேரணி கொண்டு நிறமொன்று வெவ்வேறு

நீரணி கொண்ட நிறையணி அங்காடி

ஏரணி கொண்டார் இயல்”

(பரி,திர-2: 5-10)

இப்பாடல் வரியிலுள்ள அங்காடி என்பது நீராடுதற்குரிய பொருட்களை விற்கும் கடைத்தெருவாகும். அங்கு நெட்டியாலியற்றிய வேல், வாள், தேர் போன்ற படைக் கருவிகளும், பொன்மீன், பொன்னண்டு, மாலை, மணப்பொருள் முதலியனவும் விற்கப்பட்டுள்ளது. (பொ.வே. சோமசுந்தரனார்-1964:ப-391) அதனால் சங்க காலத்தில் நீரங்காடி எனும் கடை இருந்துள்ளது தெளிவாகிறது.

அவ்வாறாக, மதுரை தமிழ் மக்கள் அனைவரும் வையை வாயை வாழ்த்தியும் வழிபட்டும், அதில் நீராடியும், தங்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தி புனல்விழாவினைக் கொண்டாடியுள்ளனர். அக்கொண்டாட்டம் உருவாக முதன்மைக் காரணமாக மதுரையின் நிலவியல் சாய்வும், வையையின் நிலஅமைப்பும் விளங்கியுள்ளதைப் பரிபாடல் வழியாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தொகுப்புரை:

சங்க இலக்கியமானப் பரிபாடலில் மதுரையில் பாயும் வையையின் புதுவெள்ளத்தின் இயல்புகளையும், அவ்வெள்ளத்தை மக்கள் போற்றி புதுப்புனல் திருவிழாவாக கொண்டாடியதையும், சங்கப் புலவர்கள் கவிதையாகப் படைத்துள்ளதன் வழி அக்கால பண்பாட்டு வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

வையையின் புதுப்புனலை மக்கள் விருப்பத்துடன் எதிர்கொண்டதன் விளைவாக, அதனை புனல்விழா எனும் திருவிழாவாக கொண்டாடியுள்ளனர். அவ்விழாவிற்குரிய கொண்டாட்டங்களின் வெளிப்பாடாக அம்மக்களின் நீர் விளையாட்டு மற்றும் அதற்கான கருவிகள், ஆடல் பாடல் இசை நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் அதற்கான கருவிகள் அவர்கள் வையை வழிபட்ட வழிபாட்டு முறைகள், நீராடுவதற்கே உரிய தனித்த ஆடையணிகலன்கள் மற்றும் அவற்றை விற்பனை செய்த நீரங்காடிகள் அவர்கள் வையைக்கு செல்ல பயன்படுத்திய போக்குவரத்து ஊர்திகள் முதலானவை அமைந்திருந்தன. அதனடிப்படையில், மதுரை மக்களின் தனித்த பண்பாடாக 'வைையை வெளிப்பண்பாடு' இருந்துள்ளதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அப்பண்பாடுகள் தோற்றம் பெறுவதற்கு வையையின் இயற்கைச்சூழலே காரணமாகும். மதுரையின் நிலவியல் சாய்வு வையையின் நீரோட்டச் சரிவிலிருந்து அதன் வேகத்தை குறைத்து சமதளத்தில் ஓட வைக்கின்றது. அதனால் மற்ற ஆறுகளில் இருந்து வையை வேறுபட்டு, புது வெள்ளத்தின் வேகம் குறைந்து, புதிய சூழல் உருவாகின்றது. அச்சூழல் அப்பகுதி மக்களின் வாழ்வில் புதுப்புனல் விழாவாக உருக்கொண்டு அவர்களின் தனித்த பண்பாடாக தோற்றம் பெற்று கொண்டாட்டத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் விளைவித்துள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை வழி அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. Yumabpuranar (U. B)- Tolkappiyam Mahatikaram- Tamil Nadu Textbook and Educational Services Corporation, Chennai - 600006 - Mup. - 2022 (December)
2. Sarangapani Ira - The Paribadal Paki - Manivaskar Publishing House, Lingich Chetti Street, Chennai-1 - Second Edition - 1977
3. Sarangapani. Ira - Paribadal - Kovilur Monastery, Kovilur -630307 - M.P. April - 2023
4. Sivathamby Karthikesu - Ancient Tamil Society - New Century Book House, Chennai - First Edition - June 2010.
5. Somasundharanar Bove (U. B) - Paribadal - Saiva Siddhanta Literary Society, Tirunelveli - 6, Chennai - 1 - Reprint - 1964
6. Tamil Nadu History Group - Tamil Nadu History and Archeology - Tamil Nadu Government Publication, Chennai - First Edition - 1975.

7. *Thananjeyan.A – Sangha Literature and Cultural Ecology – New Century Book House, Chennai – First Edition – July 2010*
8. *Bhaktavatsala Bharati – Principles of Anthropology – Sign Publishing House, Karuppur Road, Putthanattam- 621310 - Reprint – 2017*
9. *Pillai. K. K - Tamil Nadu History People and Culture - World Tamil Research Institute, Taramani, Chennai-13th - 19th Edition – June 2023*
10. *Balakrishnan. R - Or Air Uzhavan - Bharathi Buddhakalayam, Thenampet, Chennai-18 - M. P - September 2022*
11. *Radhakrishnan Pillai - Rivers of Bharat - Sumathi Buddhakalayam, Chennai - Fourth Edition - 2013*
12. *Varadarasan. Mu - Nature in Palanthamil Literature - Pari Station, Broadway, Chennai-108 - Reprint – 2018*
13. *Venkatasamy Nattar. Na. Mu - Thiruvilayadapuram (Tru Alavaik Kantam) - Baba Publications, West Mambalam, Chennai-33 - Mu. p-2024*
14. *Carl O saucer - Leighly, John (Editor) - Land and Life - A selection from the writings of carl O saucer - University of California press, Los angeles,USA - Published year- 1963*
15. *Hardin C.Gerald – Environmental Determinism: Broken paradiagnm or viable perspective – Published by – East Tennessee state University, Year: 8-2009*

Cite this Article in English

Vasanthi. V “Cultural Geography in Paripaadal : River Vaigai in Perspective” MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, Vol.1 Issue 1, July 2024, pp. 30-44